

Anny, Constant en Marc Oostvogels

De passie voor de witblauwfokkerij deelt de fanatieke Constant Oostvogels met echtgenote Anny en zoon Marc.

Activiteiten:	(gepensioneerd) fokker
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal kalvingen:	30-35, voorheen 85
Aantal hectaren :	nu 25 (tijdelijk en permanent grasland, mais)

Senioren Constant en Anny Oostvogels gaan nog altijd voor veeverbetering

Antieke passie en tomeloze ambitie

Ten huize Oostvogels delen man en vrouw eenzelfde passie voor de witblauwfokkerij en bezitten – ondanks de leeftijd – nog een tomeloze ambitie voor veeverbetering. Voor jonge ondernemers hebben ze een boodschap: ‘Hou zelf het overzicht.’

tekst **Guy Nantier**

‘Ze maken ons niet veel meer wijs.’ Constant Oostvogels (70) lacht overtuigend bij zijn commentaar op het recente onderzoeksnieuws van een farmaceut dat een kalf zes liter biest moet krijgen binnen 24 uur na geboorte. Hij had er eerder wel al wat van opgevangen in het veld, maar hij gelooft er niet in. ‘Ge moet het er potverdorie in krijgen. Dat lukt bij witblauwen gewoon niet.’

Echtgenote Anny vult aan: ‘Wij houden

ons al jaar en dag aan tweemaal één liter gevriesdroogde biest en daarna twee liter koemelk binnen de 24 uur. Dat bevalt ons heel goed. Té veel is nooit goed.’

Toch slaan Constant en Anny Oostvogels onderzoeksresultaten niet gauw in de wind. Maar de ervaring heeft het echtpaar geleerd er voorzichtig naar te handelen. Ze geven als voorbeeld de mineralen- en vitaminebehoefte van het fokvee. Constant Oostvogels: ‘We controleren sinds de

berichtgeving over seleniumtekorten hier elk jaar het mineralengehalte in het bloed. Uit de eerste analyse bleek selenium inderdaad een probleem. Het is wel lang zoeken geweest naar de goede mineralensoort in de markt. Ik wil maar zeggen dat er veel rommel in het aanbod zit. Met de mineralen en vitaminen van onze huidige adviseur is de vitaliteit bij de kalveren verbeterd, is de vruchtbaarheid verbeterd en blinken de dieren meer in hun vel.’

Irene (v. Tilouis) en Yannick (Grommit x Elisa les Amandiers) aanstormend talent

Advisering is ook geen vies woord ten huize Oostvogels. Voeding, diergezondheid en fokkerij, ze laten zich over deze onderwerpen zelfs heel graag adviseren. 'Alleen is het zaak om iemand te vinden die meedenkt en met wie je in vertrouwen kan handelen. Kortom, iemand bij wie je je goed voelt.'

Eerst Kempisch roodbont

Constant Oostvogels zit – zo leert de bedrijfsgeschiedenis – al vijftig jaar in het veehouderijvak te Hoogstraten. Hij combineerde met zijn echtgenote het melken op een grupstal van Kempisch roodbont vee met een zeugentak en met vollegronds aardbeienteelt.

Het bedrijf behoorde tot de eerste leveraars in België van dubbel A-melk. Toen het melkquotum er in 1984 aankwam, besloten ze niet te investeren in melkquotum en de kleine melkplas vol te melken met kruisingen van het Kempisch-roodbont met witblauw. 'Ik heb het melkquotum altijd gezien als lucht. En met een handel in lucht graven de boeren hun eigen graf.' Het gaandeweg inkruisen resulteerde in raszuivere witblauwen die amper nog 3000 liter melk in drie à vier maanden produceerden. In 2004 besliste het echtpaar om het melken te stoppen en zich op de vleesproductie te richten.

Hoewel hij nu al vijf jaar op rust is, houdt Constant samen met echtgenote Anny (62) en zoon Marc (42) toch nog een dertigtal moederdieren op zo'n 25 hectare landbouwgrond. Vóór de pensionering lag het aantal kalvingen op 85 stuks. De goedlachse Kempenaar oogt nu wat bedrukker en zucht: 'Met mijn pensioentje van boer redden we het nauwelijks.' Maar Constant Oostvogels' gezicht klaart dadelijk op wanneer daaropvolgend de fokkerij ter sprake komt. Hij, zijn vrouw en zijn zoon delen namelijk dezelfde, grote passie voor het witblauwras. 'Het is onze extra boterham, de keuringen zijn een hobby.'

Niet altijd, niet dikwijls

Het trio schuimt dan ook al sinds jaar en dag alle fokveekeuringen en ki-voorstellingen af. 'Bij de opstart in 1984 wisten we van het ras niets. We hebben op de fokveedagen alles geleerd via contacten met de fokkers. En door te stelen met de ogen natuurlijk.' In de marge nuanceert de veehouder dat een keuring toch maar een dagopname is. 'De hoge verwondering van het eerste uur over de dierkwaliteiten op zo'n dag is wel weg. Je hebt immers bijgeleerd.'

In 2000 nam het bedrijf voor de eerste maal zelf deel aan een keuring. Pas in

True type van de familie Oostvogels: kampioensvaars Ilonka (v. Tilouis)

2016 volgde het eerste succes met een provinciale titel te Geel bij de vaarzen met Ilonka van de Hemerijksehei (v. Tilouis). Ilonka is het type dier dat het echtpaar nastreeft. 'Beenwerk, maat, gewicht en bespiering. Ze heeft het allemaal', zegt Oostvogels. Ilonka's halfzus via dezelfde vader – Irene van de Hemerijksehei – werd in de rubriekskeuring te Geel 1a. Beide dieren voeren – ver in hun stamboom – terug op Van Pasveld Sandra, een Guliverdochter, waarvan zij embryo's hadden aangekocht bij Willie Custers in Margraten. Embryo's koopt het bedrijf nu nog geregeld aan. 'We willen nog steeds verbeteren in kwaliteit.' Zo werden onder andere embryo's uit Elisa, een Ormedochter van het fokbedrijf Les Amandiers, ingeplant. 'Vaars Yannick is een combinatie van Elisa met Grommit. Zij gaat het nog ver schoppen.'

Constant en Annie gebruiken in hun fokbeleid een stieradviesprogramma inteelt, waarna de discussie aan tafel wordt gevoerd welke stier het beste past bij welke koe. Of ze daarbij goed overeenkomen? Anny lachend: 'Niet altijd.' Constant riposteert: 'Niet dikwijls. En als wij er niet uit geraken, vragen we raad aan onze kindadviseur.'

Scheren is de beste veearts

Op het bedrijf in de Noorderkempen gaan de vrouwelijke reformedieren in magere conditie weg naar een vleesgrossier die de dieren slachttrijp maakt. Constant Oostvogels: 'Tot 2004, het jaar waarin we gestopt zijn met melken, lag onze focus in de selectie op de melkgift, het beenwerk en het gewicht. Onze koeien wogen bij afvoer 750 tot 800 kilogram levend gewicht. Vanaf 2004 hebben we onze aandacht verlegd naar het beenwerk, een betere vleeskwaliteit met behoud van de kilo's en groei.'

Twaalf jaar later wegen onze reformedieren 800 à 850 kilogram op voet. Dat vinden we zelf een mooi gewicht.'

De stieren die niet in aanmerking komen voor natuurlijke dekdiens, worden ter plekke afgemest onder de nieuwe basisstandaard Belbeef. 'Belbeef is een goede zaak', zegt Constant hierover. 'We verwachten dat de vleesproductie "made in Belgium" hiermee opnieuw aantrekt.' Het beoogde eindgewicht bij slacht is 450 kilogram koud gewicht op 15 à 17 maanden en dit met een rantsoen van mais, krachtvoer en stro of hooi. Anny: 'We hebben het afmesten altijd al graag gedaan. Dan zie je als fokker met eigen ogen de groeipotentie in de nakomelingen van bepaalde ki-stieren. Ook de slachtgewichten op de website van de interprofessionele vereniging voor het Belgisch vlees, de IVB, is hierbij een waardevolle informatiebron.'

De dieren scheren is in de ogen van Anny dé sleutel tot een goed afmestrendement. 'Scheren is de beste veearts die je kunt hebben in de mesterij. Veel scheren, viertot vijfmaal: dat vermijdt schurftproblemen en luchtweginfecties.'

Vrij schip

De helft van de Vlaamse veehouders heeft plannen om te groeien. Hoe kijkt de Kempenaar daar vanuit zijn ervaring tegenaan? Constant Oostvogels: 'Groeien is niet het probleem. Het moet zelfs. Maar té groot is nooit goed. Zelf het overzicht behouden is de kunst.'

Anny valt hem bij: 'Met duidelijke doelen voor ogen en door in stapjes te werken heb je weinig slapeloze nachten. We hebben altijd wel moeten tellen, maar we zijn "effen" met alles.' Constant maakt het punt af en zegt glunderend: 'Ik stuur nu een vrij schip.' |